

(דף ע"א) השבת, לעשות את השבת, לדרתם, לדרתם פתיב חסר, מלשון דירה, וכל אלין תקונין צריכין לתקנא בליל שבת דאיהי ממש אות ברית מילה.

אמר רבי אלעזר, וכי ברית מילה לכל בני נשא איהו שונה, אמר ליה, לא, דברית מילה לחייבנא, עפרא דתקין במנא איהו מזונא לחווא, דאפריש מניה, הךא הוא דכתיב (ישעיהו סה כה) ונחש עפר לחמו, ודם ברית איהו מזונא לסמא"ל דאיהו רוצח, דאפריש מניה, ורזא דמלה אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים (משלי כה כא).

לבינוננים אתחשוב ברית מילה אעברו דדמא ובשרא פקרבנא, הךא הוא דכתיב (שמות כ כד) וזבחתי עליו את עלתך ואת שלמך, לצדיקא ודאי באתר דמילה ופריעה שריא יהו"ה, ודא איהו ומבשרי אחזה אלו"ה (איוב יט כב), ועליהו אתמר (יחזקאל טז ו) ואמר לה בדמך חיי לצדיקא, (וכתיב (זכריה ט יא), גם את בדם בריתך שלחתי אסירך מבור, דאיהו גיהנם).

תקונא עשרין וחמשא

בראשית דא אורייתא, הךא הוא דכתיב (משלי ח כב) יהו"ה קנני ראשית דרבו קדם מפעליו מאז, מההוא אתר דאתמר ביה (תהלים צג ב) נכון פסאך מאז, ואורייתא תרין פקודין אית בה, חד ויהגית בו יומם ולילה (יהושע א ח), תננינא למחוי למלכא ספר תורה, דאזיל עמיה בכל אתר, הךא הוא דכתיב (דברים יז יט) והייתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ספר תורה אמאי למלה בגין דאיהו לאו איהו מלכא אלא מסטרא דמלכות, וצריך למחוי ליה עמה בכל אתר ספר תורה דאיהו עמודא דאמצעיתא, לאתקשרא ביה קודשא בריך הוא עם שכנתיה, וספר תורה היא דרנא דיעקב, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, וספר תורה פך צריך למחוי תם בלא פסולת, ואם ספר תורה איהו חסר באתר דמלא, או מלא באתר דחסר, או אות חד חסיה, או יתיר, או חליף, ספר תורה פסול, לאו איהו בדיוקנא דספר תורה דלעילא.

בגוונא דא אינון חמש פנפי ריאה, בגוונא דחמשה חומשי תורה, ונרדא בגוונא דזה ספר דאיהו ספר ישרים, אי אוני חסיר או יתיר או חליף, איהו אמרא פסול, ומאן דעבר עליהו פאלו עבר על אורייתא וחמשה חומשי דילה, דחמשה כנפי ריאה ונרדא אינון שית, דא ו', פל מאן דעבר (על דא, פאלו עבר) על דא.

וחמשה דברים המפסדין את השחיטה, (פל מאן דאעבר עליהו) פאלו אעבר בה' מן יהו"ה, פנפי ריאה צריך דלא יהא בהון סרכות, תמני סרי סרכות אינון, מאן דאעבר עליהו פאלו אעבר ברית דאיהו ח"י עלמין, וסירכא איהו סם המות, סם דאל אחר, דאיהו סמא"ל, עלה אתמר (משלי ה ה) רגליה יורדות מות, בכל אתר דאסתריך קטילת, וכנפי ריאה אינון פנפי חיוון, וצריכין למחוי פרודות מלמעלה, הךא הוא דכתיב (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, אם אינון בחבור טריפה, ותרי אומות אינון פריאה, ובהון שית גדפין, חמש אונות ונרדא, ועליהו

נאמר (ישעיהו ו ב) שרפים עומדים ממעל לו שש פנפים שש פנפים לאחד, שיתא אינון מספרא דאת ו', דאיהו ספר תורה.

ארונא דספר תורה דא פיסא דלפא, ואיהו נור דליק, ואי לא פנפי ריאה דאינון נשבין עליה, הוה לפא אוקיד פל גופא, ויהוה נורא דאיהו דדם דערקין דלפא, רוחא נשיב אפתריה בערקין דדמא, וכלהו מתנהגין אפתריה, ודא הוא דכתיב (חזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח (דף ע"ב) ללכת ילכו וגומר, ולפא פד סליק מניה רוחא (ואתפרש מן נפשא דאיהו ו') על דמא נור דליק, אתמר בנפשא (שיר ה ב), אני ישנה, וכד ייתי רוחא לגביה אתמר ולבי ער, ודא איהו (ישעיהו כו ט) נפשי אויתיך בלילה, אף רוחי בקרבי אשחרך, וכד ייתי רוחא לגבי לפא דתמן נפשא, אתמר ביה (שיר ה ב) קול הודי דופק, דפיק לתרעא דלפא שית דפיקין, לאשתמודע דאיהו ו' דייתי לגבי ה' (נ"א ד'), דאיהו נפש, ובה אינון עשרה, וכלהו בפיוסא, הדא הוא דכתיב (שם ה ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל.

ובתקונא תמני סרי, (נ"א ובתקונא דא שית אתנו), דאיהו פר"א שי"ת, אינון רמיזין פגוונא דא, פתחי לי באת ב' דאיהי תרעא, אחותי באת א', רעיתי באת ר', יונתי באת י', תמתי באת ת', שראשי נמלא טל דא יו"ד נקודה דאת ב', קוצותיו אלין שית סטרין, דאתמר בהון (שם טו) שוקיו עמודי שש, ואינון דפיקין במוליד ומביא למאן דארבע סטרין דיליה, ומעלה ומוריד למאן דשמיא וארעא דיליה, ושית סטרין אינון שית ספירן, ודפיקו סליק ונחית בהו, באריכו דחסד פגוונא דא תקיעות, בתבירו דגבורה דאינון שברים, במהירו דעמודא דאמצעיתא דאיהו תרועה, בחסד גבורה תפארת סלקין, בנצח והוד יסוד נחתין.

וכלהו דפיקין לגבי שכינתא דאיהי סלם, דביה שית דרגין, ודא לפא, וביה מלאכי אלהי"ם סלקין ונחתין, דאינון דפיקין דרוחא, ואינון שית סלקין לעשרה, ודא י', ואינון קשר"ק קש"ק קר"ק, עד דאתפלילו בעשרה זכרונות ובעשר מלכיות ובעשר שופרות, תלתין סלקין מתתא לעילא, ותלתין נחתין מעילא לתתא, וסלקין פלהו לשתיין, שית זמנין עשרה, פד סליק דפיקו בתקיפו דגבורה בגבירו איהו דינא תקיפא, פד סליק דפיקו ואתארה, מרעא אתארה דהא מטה פלפי חסד.

קם סבא מאינון מארי מתיבתא, ואמר בוצינא קדישא, הא סמנין אלין אינון דמרעא בגלותא, פד דפיקו אתקצר וגלותא אתקצר, הא מטה פלפי גבורה בי דינא רברבא, ומותנא קא אחזי למשיח ושבטין, ובגין דא אומיאת ההיא חולה בגלותא לישראל (שם ב ז), אם תעירו ואם תעוררו, דלא יהא במהירו, אלא עד שתחפץ.

ואם דפיקו אתארה, הא מטה פלפי חסד, ועם פל דא מרעא בגלותא אתארה, ואי דפיקו איהו לא אריד ולא קצה, הא אתער רחמי לגבי חולה בגלותא דאיהי לפא, ולגבי ערקין דילה דאינון בנהא ישראל, ודא איהו עמודא דאמצעיתא, עליה אתמר (ישעיהו נד ז) וברחמים גדולים אקבצך.

ועוד בד דפיקו איהו בתרועה במהירו, דחקא בתר דחקא, ייתי פורקנא, ועוד ההיא חולה
דאיהו לבא, פד רוקא לא נשיב לגבה, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני
המים, איהי לא דפיקת בערקין דילה, וכלהו חשיבין בגלותא פמתים, ואתמר בהו (איכה ג ו)
במחשבים הושבני כמתי עולם, ובגין דא בגלותא אני ישנה, ואיהי חולה בגלותא, וכמה אסיין
תלמידי חכמים קא משתדלן לגבה, בכמה בוסמין וריחין דשושנים תפוחים ואגוזים ורמונים,
ולא אתחזרת רוקא לגבה בהון בגלותא פמרעא דילה, ולא דפיקו אתחזרת לגבה, עד דיייתי
רעיא מהימנא רחימו דילה, דאתמר ביה (שיר ב טז) הרועה בשושנים, ואייתי לה תפוח, ושני
לחוטמא, וארחא ביה, ואשתמודעת לגביה, הדא הוא דכתיב (איכה א טז) מנחם משיב נפשי מיד
חזרת רוקא ודפיקו לגבה.

בההוא זמנא שבחת ליה (שיר ב ג) כתפוח בעצי היער בן יודי בין הבנים וכו', ולבתר יעול לגנתא
ואפיק מתמן רמונים, ויהיב לה מעסים רמונים, ולקיש אגוז ותבר

